

Het is niet te geloven.... Volgens mij is hij stuk. Of zou het kunnen zijn dat iemand er steeds aan zit te pielen-pallen? Dat moet wel. Het is zo raar.... Telkens als we de poort uitgaan lijkt het net of we er inzitten en iemand de instellingen verandert... De teletijdmachine van professor Barabas. Elk oordje wat we aandoen lijkt zo uit de geschiedenisboeken te komen. De tijd is hier al eeuwen stil blijven staan.

Herders die met hun kudde over de dorre grasvlakten lopen. Telkens hun tent meesjouwen op de rug van een ezel. De boeren, die hun land nog met de hand bewerken. Dag in dag uit. Enkel met een sikkels en een schop. De waterputten, her en der verspreid. Het vee dat tussen de mensen leeft, in de huizen.....

En dan, uit het niets een donker, brommend geluid. In de verte een paar lichtflitsen. De koperen ploert die weerschijnt op de chromen uitlaat van een motor. Het contrast is compleet. Midden door de middeleeuwen heen scheurt een Afghaan op een look-a-like Honda, over een eeuwenoud karrenspoor. Tussen een paar quala's staat een klein jongetje met iets in zijn hand. Het is niet groter dan een pakje sigaretten. Het is niet helemaal duidelijk wat het is. Hmmm... hij houdt het ding voor zich uit, met gestrekte arm. Daarna brengt hij "het" naar z'n oor. Even stoppen als we bij 'em zijn. Verhip, een gsm met camera en alle handige zaken erop, zoals blue-tooth, WiFi etc., etc. Een duidelijk teken dat Barabas z'n machine eens na moet kijken. Het doet je weer eens te meer beseffen hoe goed wij het in Nederland hebben. Wat een luxe we hebben en hoe ons bestaan in een rap tempo veranderd is, dankzij de technologische ontwikkelingen. Het is me wel eens echt overkomen, dat een soldaat een keer aan me vroeg: "Sergeant, is dit nou een bos?". Of dat een soldaat echt dacht dat melk gemaakt werd bij de AH.... Waarschijnlijk zouden ze niet eens kunnen overleven hier. Dit is pas echt back-to-basics. Big Brother eat your heart out....

Het grootste contrast komt nog. Ondanks de soms zeer primitieve middelen die ter beschikking zijn van de bevolking hier, hebben ze een zeer verfijnde cultuur. In eerste oogopslag niet erg zichtbaar voor ons westerlingen. Maar toch. Het zijn de kleine details van het begroeten, de gastvrijheid gebaseerd op de behoeften van reizigers en nomaden. De onderlinge

machtsverhoudingen en respect voor ouderen. Juist het harde (over)leven en die fijngevoeligheden maken het voor mij interessant om te zien hier. Verder is het een keihard bestaan. Alleen de sterkste zal overleven. Kinderen worden vanaf hun geboorte al gehard. Met name jongens. Ik denk dat menig Nederlandse pedagoog de tranen in de broek zullen schieten als ze zien hoe het er hier aan toe gaat. Maar waarschijnlijk is het hier een doeltreffende methode. Anders valt hier weinig te overleven....

Je ziet ook de grote verschillen tussen de jeugd hier en bij ons. Hanggroepjongeren kennen ze hier niet. Nee, hier hebben ze op die leeftijd genoeg werk omhanden. Het land moet bewerkt worden, vee gehoed en het huis en familie beschermd. En dat begint eigenlijk al van kinds af aan. Je ziet hier kinderen van nog geen vijf jaar met een hele kudde schapen of geiten rondlopen. Helemaal alleen of met een broertje of zusje van waarschijnlijk dezelfde leeftijd. Zo'n kudde is meteen ook het bestaansrecht van de complete familie. Iedereen is daar van afhankelijk. Stel je voor, je loopt op de basisschool langs en ziet een kind uit groep 1 de totale pot met geld beheren van het gezin..... Eigenlijk onvoorstelbaar bij ons. Keerzijde hiervan is wel, dat het plezier langzaam verdwijnt, naarmate kinderen ouder worden hier. Het leven wordt harder, de verantwoordelijkheid alleen maar groter. Kleine kinderen lachen nog naar je, maar naarmate ze ouder zijn reageren ze meer stoïcijns. Hun blik wordt leger, enthousiasme minder. Maar... waar wij jaloers op kunnen zijn is hoe ontspannen ze hier leven. Geen gejaag. Geen hectiek... Komt het vandaag niet, komt het morgen. Insha'lah, als Allah het wil. Mensen wachten gerust een half uur tot een uur als wij aan het searchen zijn. En geen gemekker hoor. Nee, ze stappen rustig van hun motor af of komen met z'n allen (soms wel 10-12) uit de auto en gaan lekker gehurkt langs de kant van de weg zitten.

Toch wel handig dan op sommige momenten zo'n teletijdmachine...